

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВЕТА ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА · 0478 922 154 · frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ · 0467 613 165 · protapetar@hotmail.com

SVTROJICA.MELBOURNE СВТРОЈИЦАБРАНЗВИК HOLY.TRINITY.BRUNSWICK

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 13. СЕПТЕМБАР 2020. Број 54 Година II

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА НАРЕДНУ НЕДЕЉУ

НЕДЕЉА, 13. СЕП. / 31. АВГУСТ 2020. САБОР СРБА СВЕТИТЕЉА – ЈАС. НОВОМУ. ЈУТРЕЊЕ у 9ч; ЛИТУРГИЈА у 10ч	НЕДЕЉА ЧЕТРНАЕСТА ПО ДУХОВИМА – Глас 5. Јутрење: Јев. васкрсно 3. Мк. 16,9-20) Литургија: Ап. 170. (2Кор. 1,21-2,4); Јев. Мт. 22,2-14 и 5,14-19
ЧЕТВРТАК, 17. СЕПТЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ у 18ч
СУБОТА, 19. СЕПТЕМБАР	ВЕЧЕРЊЕ УЧИ НЕДЕЉЕ у 18ч
НЕДЕЉА, 20. СЕПТЕМБАР	СВ: МУЧЕНИК СОЗОНТ, ЈУТРЕЊЕ у 9ч, ЛИТУРГИЈА у 10ч
БОГОСЛУЖЕЊА ЗАТВОРЕНА ЗА НАРОД (ПРЕНОС УЖИВО НА ЈУТЈУБУ)	ЗБОГ ДРЖАВНОГ ПРОПИСА ДА ЦРКВЕ МОРА ДА БУДУ ЗАТВОРЕНЕ ЗА БОГОСЛУЖЕЊА

САБОР СРБА СВЕТИТЕЉА

Део беседе преподобног Јустина Поповића изговорене 1973. године, у манастиру Ђелије код Ваљева, на дан празновања Сабора српских светитеља:

Душа често заспала у гресима. А око нас, изнад нас бруји блавест Господа Христа: „Хајдете, све је готово“. Царство небеско је сишло на земљу, јер је Бог сишао на земљу. Господ Христос је постао човек и, гле, Царство небеско спустило се на земљу. А ви људи, ви спавате мртвим сном греха!

Дивни светитељи наши – од Светога Саве до данашњега дана – сви се они одазваше позиву Господа Христа: „Хајдете, Царство небеско је готово, дошло је, уђите у њега“. И дивни светитељи српски уђоше у њега да би и нас, све Србе, повели у то чудесно, у то непрекидно славље Господње. И сви наши светитељи сведоче да је заиста Господ дошао у овај свет, дошао је да човека васкрсне из свих његових грехова, васкрсне из свих његових смрти. Јер сваки грех је мала смрт, сваки грех је мали гроб. Светитељи српски, васкрсавајући себе из свих својих грехова, побеђујући све грехе и све страсти, очистили су себе и служили Господу и стекли живот вечни још на земљи, стекли истину вечну, правду вечну и то дали српскоме роду, отворили Царство небеско за српски род и народ. Сетите се Светога кнеза, великога цара Лазара на Косову. Шта је урадио? Он се определио за Царство небеско и цео народ са њим, сав српски народ – причестивши се, испунивши себе Господом Христом – пошао је на велику голготску

жртву косовску и положио живот свој за Царство небеско, за истину вечну, за правду вечну, за живот вечни. То су нам дали наши велики свети цареви и краљеви. Одазвали се Господу Христу.

А ми Срби данашњи, шта ми данас радимо? Ми поступамо ко оне рђаве слуге Божје. Ми прогонимо из душа својих и са земље своје светитеље своје. Ко се данас држи Светога Саве, ко се данас држи светитеља српских?

Гле, и ово је њихова задужбина, светог краља Драгутина и све српске велике обитељи, сви велики манастири су нам од тих великих светитеља Божјих остали. Ради чега? Да ми у њима, вођени српским светитељима, и сами стекнемо Царство небеско, јер Црква Божја на земљи јесте Царство небеско. Нека би Благослављени Господ,

преко српских светитеља, показао српски народ, у целини га показао да нађе свој пут у Царство небеско. А наћи ће га идући за свим својим светитељима, ако слуша њихове наредбе, њихове заповести, јер за све њих, браћо моја, важила је једна велика и света истина: свето Еванђеље Христово. Они су живели по једноме правилу: све за Христа, Христа ни за шта! И ми, ако хоћемо да будемо достојни Срби, достојни потомци тако славних и вечних Срба, онда да одбацимо у себи сваки грех, да пригрлимо Еванђеље Господа Христа и спасавамо себе од свакога греха, вођени и руковођени дивним светитељима српским, на челу са Светим Савом. Амин.

(Бачка епархија)

НАША РАДОСТ

Питање радости је интересантно питање, а старо је, вероватно, од када свет постоји. Одувек су људи имали потребу да се радују односно осећали су радост, понекад и не знајући од куда заиста долази. Радост је унутрашњи осећај задовољства, који оплеменује човека. Тај осећај снажи и покреће на стварање, помагање и бригу о другима. Он ствара оптимизам, вади из учмалости, подстиче на напредовање, учење, праштање, милостињу итд. Када је човек задовољан / радостан од њега се ослобађају све одлике људскости, хуманости, братољубља и човекољубља, а на крају и богољубља. Када ово знамо онда би било и природно и логично да одговоримо на питање о томе како задобити ту радост или како изазвати радост у нашим бићима. Као и све друго, што се тиче човека, одговор на ово питање може да буде и компликован али и једноставан.

Апостол Павле у својој Другој посланици Коринћанима поручује хришћанима Коринта: „Не као да господаримо вјером вашом, него смо помагачи ваше радости; јер у вјери стојите чврсто“ (2Кор. 1,24). Апостол као да им каже: ми који вам проповедамо, не наређујемо ништа, не тражимо да нас слушате, ако ви то не чините добровољно. Ми вас позивамо у име Христово, у име Онога који је умро за нас и васкрсао из мртвих. У име Онога који нам нуди живот вечни. Онда када сте ви у вери ми се радујемо. Када сте у вери ви сте и у радости и ми се радујемо вашој радости. То је једина радост која има смисла, која одређује наш живот за вечност, која нас усмерава према Небу. Главна радост наша је у Господу, Васкрсом Христу, а све друго нити може нити треба да искључује заједништво са Христом. Апостол наставља поруку Коринћанима: „И ово вам написах да кад дођем не будем ожалошћен од оних од којих би требало да се радујем“ (2Кор. 2,3). Апостол инсистира да је његова радост у резултату његовог дела, његове проповеди, па ако се та проповед манифестује кроз веру Коринћана, ако су они стабилни у вери, онда радост његова неће изостати „због њихове радости“.

Овде бисмо могли говорити о нечему што је нама знатно ближе. На пример, када учитељ учи свога ученика, некој од наука, које су утврђене и дефинисане, он ће се истински радовати када његов ученик усвоји ту науку и када је смести у срце своје. Ученик је радостан јер је усвојио науку, а учитељ се радује његовој радости. Исто то можемо применити на примеру болесника и лекара. Лекар помогне своме болеснику да превазиђе неку болест, а овај, оздравивши, озарена лица саопштава доктору како је радостан. Доктор се радује његовој радости. Или, замислите некога ко је дошао „до зида“, како народ каже, не види излаза за себе, јер је запао у некакву финансијску кризу, а ви,

смилувавши се на њега, помогнете му и он стане на ноге. Сретнете се са њим после извесног времена, а он не може да сакрије радост на своме лицу. Има ли веће радости за човека од ове, да може некоме ближњему помоћи у томе да овај осети истинску радост, због живота, свога добротвора, изласка из сопствене заврзламе или томе слично? А када смо у прилици да се радујемо због радости других то је знак да смо живи и да вреднујемо суштинске ствари.

На данашњи дан прослављамо и Јасеновачке новомученике. Почетак њиховог тропара каже: „*Због верности Богу и Божјој правди пострадасте телом - земља се распужи; ал' спасосте душе - Небо се весели*“. Ево примера где једну од највећих страхота, коју свет памти, због мучеништва следбеника Христових, Небо претвара у радост. Слично овим нашим новомученицима, Небо се весели и свим другим мученицима, који су од оснивања Цркве Христове, давали своје физичке животе за Христа, чиме су изазвали радост Неба. Иако ми увек имамо примесу туге у својим срцима, због оволиког мучеништва невиних људи, та наша туга се претвара у тиху радост, због радости Неба. Даљи текст тропара објашњава ову нашу радост: „*Имена су ваша у књизи вечности, улазите у Рај, децо бесмртности!*“

А тропар Светим Оцима Васељенских Сабора, на свој начин истиче радост Неба: „*Препростављен јеси Христe Боже наш, као светиљке на Земљи утврдио си оце наше, и њима као истином вере све нас учиши: Многoмилостиви слава Теби*“. Христос је „препростављен“ или слављен, јер је помогао Светим Оцима да утврде веру у народу. Помогло је њима да сијају као „светиљке на Земљи“, светиљке које нама, члановима Цркве, столећима светле и помажу да и сами дођемо до спознања пута, који води до радости у срцима својима. Управо је то тако. Тајна радости јесте у тајни начина како да се ова радост усели у срца наша. Један од начина да наша радост не буде само због овоземаљских ствари, јесте у томе да све што радимо неминуовно доводимо у везу са Христом. Ако чинимо добро, да то чинимо молитвено и у сагласности са Јеванђељем и било што да радимо, да то буде у име Бога и са Богом. Тако, наша радост постаје извор радости за друге, постаје радост, која изазива радост Неба.

Прота Милорад Лончар

НОВОМУЧЕНИЦИ

ЈАСЕНОВАЧКИ

МОЛИТЕ БОГА

ЗА НАС! АМИН.

МИСЛИ ЗА 13. СЕПТЕМБАР

СВЕТИ ВЛАДИКА НИКОЛАЈ

Не може свијет мрзити на вас, а на мене мрзи. . . /Јов. 7:7/.

Зашто свет мрзи на Христа Господа? То је сам Господ одмах објаснио: *јер ја свједочим за њ да су дјела његова зла.* Никога људи толико на мрзе колико сведока свога греха. Отуда највећа недела у свету творе се ноћу, у тами. А зар Бог не види у ноћи, и у тами? Бог види, ваистину, али не виде Бога злотвори. И ако неки од њих верују нешто у Бога, они мисле, ипак, по недовољној просвећености, да је мрак завеса између људи и Бога. Господ Христос сам Собом открио је јасно, да је Бог свевидећи, и да никакав мрак не спречава око Његово од виђења. Он је видео људе у даљини, као Натанаила под смоквом. Он је видео магарицу и магаре у другом селу. Његовом виду није сметала пространа

даљина. Он је прозreo одрицање Петрово, издајство Јудино, Своју смрт и васкрсење, разорење Јерусалима, вечност цркве Своје, страдање следбеника Својих и догађаје на крају времена. Његовом виду није сметала временска даљина. Но шта да набрајамо? Шта има скривеније од срца људскога? Није ли срце скривено дебелом завесом тела? И нису ли помисли у срцу још скривеније од срца? Па је Он ипак прозирао у таму срца људског и читао помисли људске у срцу. *Што зло помисљаће у срцима својим* /Мат. 9,9/? Какво је чудо, браћо, да су се таквога сведока бојали сви они, који зло мисле и зло раде? Какво је чудо да су Га мрзели злотвори?

Не може свијет мрзити на вас. На кога? На све вас, који учествујете у злу света, и који због свог учешћа не смете да сведочите против света и оно што знате. Они који се боје људи, како ће сведочити против људи? Они који траже славу од људи, како смеју навлачити негодовање људи против себе?

О браћо моја, боље нам је да нас свет мрзи а Христос љуби, него да нас сав свет воли и слави, а Христос одвраћа лице Своје од нас говорећи нам: *не познајем вас.* Ако нас свет мрзи, тешимо се речима Спаситељевим: *знајте да на мене омрзе прије вас* /Јов. 15, 18/.

О Госпoде благословени, Источниче сваког благоговља, укрепи срце наше, да се не страши кад свет мрзи. Само нас Ти благослови и љуби, Спаситељу благи. Теби слава и хвала вавек. Амин.

ANGELS UNAWARES

“Be not forgetful to entertain strangers: for thereby some have entertained angels unawares (Hebrews 13:2).”

While sitting in Victoria, B.C.'s, Murchie's sidewalk cafe, back in June of 2013, with my friend Mitred Archpriest Basil Rhodes, we noticed a homeless man stop behind me. The man was staring at our food, so Father Basil asked him if he was hungry. He answered with an enthusiastic “yes”, and when Father Basil asked what he'd like to eat, he said “eggs and sausage”. Father Basil told him they didn't have such a breakfast here, but gave him five dollars to buy it somewhere else.

The whole time this conversation was taking place with this homeless man, another man, around thirty years of age, was standing nearby, listening to every word. As the homeless man walked away, the younger man walked up and confronted us with the question, “how could you give money to a junky? You are not doing him any good by giving him money. Aren't you men of God?”

I responded by saying that it was not our place to judge anyone, to which he replied, in a confrontational manner, “he's just going to buy drugs with that money. You don't seem to be very intuitive”. I told him I'd worked with the homeless before, and that the man was

hungry and deserving of our charity. The man said “cheers” and dismissively walked away.

A woman seated at a nearby table called over with the words, “good response”. She then came over to our table, knelt down beside me, and with tears in her eyes, identified herself as a social worker, and told us she'd been going through a particularly difficult time, and that the interaction she'd just witnessed had helped her immensely.

I then told this woman the story of the time I was walking with an elderly bishop of the Russian Church, and how I had spotted a filthy homeless man walking towards us. This man's hair was disheveled, filthy with years of dirt, and was wearing torn clothing. He had no soles on his shoes, so with each step we could see the bottom of his feet. Instinctively, I took the elbow of the bishop, and attempted to get him to cross in the middle of the street. The bishop asked why, and I said, “Look at the crazy man coming towards us”. The bishop told me we were not crossing, but would continue.

When directly in front of the man, the bishop stopped, reached out, taking the man's filthy right hand

into his own, and placed a twenty dollar bill into the man's hand, covering the bill with the man's left hand. At that moment the man looked up into our eyes, saying nothing. But looking back were the bluest, clearest eyes I had ever seen. They were not the eyes of a homeless man, nor the eyes of a deranged man, but were eyes filled with wisdom and holiness.

As we walked away, I remarked about the man's eyes, to which the bishop responded by saying, "We just encountered an angel unaware, and we were being tested."

After the social worker left, a man seated at a nearby table remarked, "that was the most remarkable story I've ever heard, and you made my wife cry". This other couple had witnessed the whole of these encounters.

A moment later, the young man who'd judged us so harshly after the original encounter, returned. He came up, asked forgiveness for having judged us. He'd followed the homeless man, and witnessed him buying yogurt and fruit with the money we'd given him. I stood up, gave the young man a hug, and we all parted ways.

With love in Christ,
Abbot Tryphon

БЕСЕДА

О ИСЦЕЛЕЊУ ЧОВЕЧАНСТВА РАНОМ ХРИСТОВОМ - РАНОМ ЊЕГОВОМ МИ СЕ ИСЦИЈЕЛИСМО. (ИСА. 53, 5)

Христовом раном ми се исцелисмо; тако пророк Божји прориче, и ми знамо сад, да је његово пророчанство истинито. Страдањем Христовим ми се спасосмо вечног страдања; крвљу Његовом пречистом ми се очистисмо губе греховне и оживесмо. Крв и тело наше постало је нечисто од греховних страсти; а дух наш, гнездо и извор нечистоће телесне, најпре се онечистио. Може ли се нечисто нечистим очистити? Може ли се прљаво платно опрати прљавом водом? Не може. Него само оно што је чисто може опрати оно што је нечисто.

Да је род људски нечист, то и незнабошци осећају. Но они нечисто хоће да очисте нечистим, прво призивајући нечисте духове и клањајући се њима, и друго приносећи нечисте жртве, било људске или животињске. Једна кап крви пречистог Христа више може очистити род човечји него све жртве идолопоклоничке од постања света. Зашто?

Зато што је крв Христова чиста, а све друго је нечисто. Лекари узимају једну кап некога оштрога лека, разблажују га, и њиме пелцују многе људе, да их предохране од болести. И крв Христову у Чаши ми разблажавамо водом, па је онда узимамо и пијемо, јер се каже, да кад прободоше тело Господа копљем изиђе крв и вода (Јов. 19, 34). Таква је сила од једне капи крви Његове, да би свет од ње могао сагорети. То је

крв безгрешна, једина безгрешна; крв пречиста, једина чиста у свету. О кад би људи знали, каква је сила апсолутне чистоте! Сви нечисти од греха појурили би да се чисте Христом пречистим, и сви немоћни појурили би да се причешћују крвљу и телом Христовим; и сви неверни поверовали би у Христа. Јер ту је троје, и све троје чисто и чисти: чист дух, чиста крв, чисто тело. А само чисто може очистити нечисто; и оно што је здраво може исцелити нездраву; и оно што је моћно може подићи немоћно.

О Господе, свесилни Господе наш, очисти нас грешне раном Твојом крвавом, раном невином и пречистом. Теби слава и хвала вавек. Амин. (*Пролог*)

ДЕМОНСКИ НАПАДИ

Због пет разлога, говоре, Бог допушта да будемо нападани од демона. Први разлог је, кажу, да будући нападани и бранећи се, дођемо у расуђивање врлине и зла; други – да би стекавши врлину борбом и трудом имали је чврстом и неизменљивом; трећи – да, напредујући у врлини, не мислимо високо о себи, него да се научимо смиренуумљу; четврти – да би, упознавши из искуства какво је зло, омрзли га савршеном мржњом (Пс 139,22); и пети поврх свих – да не би, поставши бестрасни, заборавили своје слабости, нити силу Онога који нам је помогао.

(*Свети Максим Исповедник*)

ПРИНЦИПИ ДОБРА

Ако непријатељу душе бива дозвољено да се поиграва људским животом, зар то није зато што раније у том човеку нису били чврсти принципи добра, без којег нема благодати која нас штити?

(*Св. Филарет Московски*)

ВЕСТИ:

[HTTPS://SVTROJICA.MELBOURNE/SR/#NEWS](https://svtrojica.melbourne/sr/#news)

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА:

[HTTPS://SVTROJICA.MELBOURNE/SR/#TIMETABLE](https://svtrojica.melbourne/sr/#timetable)

КУПИТЕ СВЕЋЕ:

[HTTPS://SVTROJICA.MELBOURNE/SR/KIOSK](https://svtrojica.melbourne/sr/kiosk)

ДИРЕКТНИ ПРЕНОСИ СЛУЖБИ:

[HTTPS://YOUTUBE.COM/C/СвТројицаБранзвик](https://youtube.com/c/СвТројицаБранзвик)